

zunanjem ministrstvu v Moskvi. Prav tako so boljševiki zaprli tuži že vso Butenkovo rodbino. Najbrž se bodo komunisti maščevali radi Butenka nad njegovo ženo in otroci.

Ali bo sovjetska armada pomagala Kitajski?

Toliko se je že razglašalo ter pisalo, da je zbrala sovjetska Rusija na Daljnem vzhodu močno ter moderno opremljeno armado, na tisoče letal in nad sto podmornic, da zagradi Japonce in vsaj razbremeni od japonskih čast. neusmiljeno stiskano Kitajsko. Japonci prodirajo po kitajskem ozemlju kakor bi Rusov za njihovim hrbtom sploh ne bilo. Mirno gledanje dobro preudarjenega zasedanja kitajskega ozemlja je jasen dokaz, da je Rusija tako razorana, da na kako vojno niti misliti ne sme. Zelo verjetno je tudi, da sta se Rusija in Japonska pobotali. Japonska je priznala nadvlado ruskih sovjetov nad zunanjjo Mongolijo in na izreden položaj Rusije v zapadnem Turkestanu. Rusija pa pri-

znava Japonski notranjo Mongolijo in posebne politične ter gospodarske prednosti na vzhodnem Kitajskem. Veliko pozornost je zato po svetu vzbudilo pisanje ruskih vodilnih listov, kjer pravijo, da Rusija ni tako neumna, da bi hodila za Angleže in Američane v žerjavico po kostanj.

Oglas je reg. pod S. Br. 181 od 1. III. 1937

Po katoliškem svelu

Postni pastirski list prevz. g. knezoškofa dr. Ivana Jožefa Tomažiča se peča po naročilu škofovske konference, ki je bila v Zagrebu v oktobru 1937, s preklinjanjem in bogokletjem. Preklinjanje in bogokletje je greh zoper II. božjo zapoved: »Ne skruni božjega imena!«. Božje ime skruni, kdor sveta imena (Bog, Jezus, Sv. Duh, Mati božja, zakrament, Krucifiks) izgovarja nespoštljivo. Še bolj ga skruni tisti, kdor ga zlorabi za kletev, to je, kdor s svetimi imeni in sploh z besedami sebi ali drugim želi kaj hudega. H kletvi spada, če kdo izgovarja ime hudobca ali daje njegovo ime kakšni stvari, bližnjemu, morebiti celo lastnemu otroku ter tako kliče prvega nasprotnika vsega dobrega, najhujšega sovražnika božjega imena in njegove slave. Najhujše pa skruni božje ime, kdor Boga, presv. Trojico, najsvetejšo hostijo, Mater božjo, angele in svetnike ali svete predmete naravnost sramoti ali preklinja. Ne moremo tukaj navajati primerov, kako nekateri nesrečneži vežejo sveto božje ime ali ime naše Ljube Gospe (Madone) in druge svete besede z najgršimi izrazi, ne samo le v domačem, ampak mnogokrat v tujem jeziku, tako da je vernega človeka strah in groza. Morebiti jih tuintam nekoliko opravičuje nevednost, nepremišljenost, trenutna razburjenost. Gotovo pa je premišljeno, iz jezega in hudobnega srca izvirajoče bogokletje ena najgrših in največjih pregreh. Kletev je tudi velika nespamet. Hkrati je preklinjanje znamenje hudobije in surovosti srca. Pri izobraženih ljudeh velja za nekaj sramotnega. Dogaja se dostikrat, da se inozemci zgražajo nad našimi v tujino izseljenimi rojaki, ker ti skoraj najbolj pijančujejo, nečistujejo in preklinjajo. Nai torej vsi verniki sklenejo: 1. da sami ne bodo nikdar in v nobeni pogojem kleli; 2. da v svojih hišah in družinah ne bodo trpeli nobene kletev; 3. da bodo molili za nepoboljšljive preklinjalce. Priporočljivo je, da dušni pastirji, zlasti katehetje vseh šol sporazumno z ostalim učnim oserjem porabijo v ljubezni vira zakonita vzgojna sredstva, da bodo

šolsko mladino in druge vernike odvadili kletve in bogokletja. Naj bi resne in hkrati ljudomile besede našega g. škofa našle najširši odmev po vsej škofiji!

Spreobrnitve. Iz vrst drugoverskega razumnštva se jih mnogo vrača v katolicizem. Nedavno je vstopil v katoliško cerkev dr. Franc Buytendijk, vseučilišni profesor medicinske fakultete v Groningenu na Nizozemskem. Katoliško vero je ta protestantski učenjak spoznal v občevanju s katoliškimi učenjaki. V Belgiji je prestopil iz protestantizma v katolicizem zgodovinar dr. Henrik Obreen. Katoliški cerkvi se je pridružil na smrtni postelji. Iz Anglije se poroča zanimiv primer spreobrnitve protestantske redovnice. To je Miss Clatwothy, ki je dovršila medicinske študije na vseučilišču v Londonu. Kot zdravnica je delovala v Južni Afriki. Potem je postala upraviteljica angleške misijske bolnišnice v glavnem mestu zamorske republike Liberije. Nato je stopila v vrste anglikanskih redovnic. Tudi tukaj ni njena duša našla miru. Hrepenela je dalje in kvišku, našla katoliško resnico ter postala katoliška redovnica. Iz Južne Indije (v

Aziji) se je nedavno poročalo, da je odložil svoje mesto kot jakobitski škof Mar Severios z izjavo, da prestopa v katolicizem. Jakobiti tvorijo krivoversko skupino, ki zmotno uči, da je v Kristusu samo ena natura — zato se imenujejo monofiziti. Resnica pa je, da je v Kristusu ena oseba, namreč božja, z dvema naravama, božjo in človeško. To resnico je spoznal tudi škof Severios in zato je zapustil jakobitsko (monofizitsko) krivo vero, odložil škofovsko mesto ter postal katoličan. Severios je bil učenec škofa Mar Ivaniosa in součenec škofa Mar Teofilosa, ki sta že pred par leti vstopila iz monofizitske krive vere v katoliško ter popeljala s seboj v katolicizem nekaj tisoč svojih škofljanov. Sedaj je njenemu zgledu sledil tudi Mar Severios, ki je spadal med največje učenjake jakobitske cerkve.

Krst v Rusiji prepovedan. Boljševiki so izdali »zakon«, po katerem je strogo prepovedano koga krstiti pred izpolnjenim 18. letom. Tako je vsa ruska mladina poganska do 18. leta. Da bi tudi dalje ostala poganska, za to skrbi brezbožniška organizacija, ki poklanja posebno pozornost mladini, stari 18 let. In vendar se da kljub najpodlejši komunistični agitaciji in kljub vsemu pritisku prav mnogo mladih ljudi krstiti. Estonski jezuit pater Basil, ki deluje na estonsko-ruski meji, je dal nedavno zastopniku angleškega katoliškega lista »Catholic Times« izjavo, v kateri med drugim to navaja: »Dobro poznam neko kmečko mesto v Srednji Rusiji, kjer se da kljub vsem navalom brezbožniške agitacije polovica mladih ljudi po dovršenem 18. letu prostovoljno krstiti.«

Občni zbor Kmečke zveze v Celju

Zadnjo nedeljo se je vršil v Celju veličastni občni zbor Kmečke zveze. Zbora se je udeležilo 500 odposlancev krajevnih KZ.

Načelnik g. Brodar je po pozdravu navzočih zastopnikov oblasti predlagal pozdravne brzojavke ministroma dr. A. Koroscu in Kreku, banu dr. Natlačenu, predsedniku kmečkega gibanja »Agrarna misel« v Belgradu in glavnemu ravnatelju Poštno hranilnice.

Številne zborovalce je pozdravil celjski župan g. Mihelčič in je želel KZ obilno uspeha v borbi za pravice slov. kmeta.

Načelnik Brodar je govoril o delu KZ, ki gre za ciljem: ustvariti našemu kmetu boljše življenjske pogoje.

Iz poročila tajnika KZ je razvidno, da je bilo doslej ustanovljenih 269 krajevnih KZ. Pripravljalnih odborov, ki imajo pravila že potrjena, je 52, okrajnih odborov je 19, mladinskih odsekov 49 in med temi 29 fantovskih in 20 dekliških. Število vseh članov KZ presega 60.000.

Dohodki KZ znašajo 78.000 din, izdatki pa 50.000. S preostankom bodo krili tretjo številko »Orača«, ki je mesečno glasilo KZ. Sledile so volitve glavnega odbora KZ in je bila preložena lista soglasno sprejeta:

Načelnik: Janez Brodar, Hrastje pri Kranju; I. podnačelnik: Alojz Janžekovič, Sv. Lenart pri Vel. Nedelji; II. podnačelnik: Janez Strein, Kaplja vas, Gorenjsko; III. podnačelnik: Jožef Špindler, Sv. Ana